

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **L. L.**, zastoupené Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem Na Jíkalce 13, 301 17 Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 16. 11. 2004, č. j. OAM-3088/VL-20-03-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 2. 2005, č. j. 62 Az 103/2004-17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16. 11. 2004 zamítl žalovaný žádost žalobkyně o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobkyně napadla toto rozhodnutí včasnou žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě. V žalobě obecně citovala některá ustanovení správního řádu, která žalovaný podle jejího názoru porušil; porušen byl též § 12 zákona o azylu. Pokud jde o skutkové důvody, odkázala žalobkyně na svou žádost o udělení azylu, na protokol o pohovoru a vůbec na obsah spisu žalovaného. Závěrem navrhla, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 17. 2. 2005. V řízení před správním orgánem neshledal žádné vady a přisvědčil žalovanému i v hodnocení důvodu, pro nějž byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta: žalobkyně totiž přicestovala do České republiky ve snaze vydělat si zde peníze a o azyl požádala ve snaze legalizovat si svůj zdejší pobyt poté, co jí bylo uděleno správní vyhoštění.

Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) včas kasační stížnost založenou na důvodu uvedeném v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy na nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Vytkla krajskému soudu, že se dostatečně nevypořádal s otázkou, zda u ní jsou dány předpoklady pro udělení azylu z humanitárních důvodů (§ 14 zákona o azylu) s ohledem na to, že pro stěžovatelku je prakticky nemožné opatřit si práci prostředky k zajištění obživy, což může ohrožovat ji i její rodinu na zdraví či dokonce na životě. Ve prospěch stěžovatelky je i skutečnost, že v ČR dosud vedla

spořádaný život a nepředstavuje pro tento stát žádné bezpečnostní riziko. Stěžovatelka si je vědoma toho, že institut azylu nelze využívat k pouhé legalizaci pobytu; povolení k pobytu na území ČR by však stěžovatelka musela získat na Ukrajině, kde by byla vystavena nebezpečí újmy na zdraví.

Ze všech uvedených důvodů stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Požádala též o to, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek; tato žádost se však - s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Stěžovatelka v kasační stížnosti spatřuje pochybení krajského soudu v tom, že se vůbec nezabýval institutem tzv. humanitárního azylu, a dokládá skutečnosti, které podle ní měly vést rozhodující orgány k postupu podle § 14 zákona o azylu; v řízení před krajským soudem však tento důvod neuvedla, ač tak učinit mohla. Takový nový důvod je v kasačním řízení nepřijatelný (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Jelikož kasační stížnost neobsahuje žádný jiný stížný důvod, je nepřijatelná jako celek a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu